

σης τῆς ἐφικτῆς ζωρότητος ἐπιμελείας καὶ ἐπιμονῆς ἐξάσκησιν τοῦ ἐν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἐν τε ταῖς ἰδιωτικαῖς οἰκίαις καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ κοινωφελεί τούτῳ τῆς λέσχης καταστήματι, ἐντὸς τῆς εὐρείας καὶ χωρητικωτάτης ταύτης αἰθούσης· πρόστιμον δὲ μέγξ καὶ βαρὺν ἀφορισμὸν εἰς ὄντινα ἤθελε τολμήσει νὰ προτείνῃ τὸ ἐναντίον.

Η ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 515.)

Τὸ ταξείδιον.

Οἱ Cheyennes καὶ οἱ σὺντροφοὶ τῶν, καλῶς ὀπλισμένοι καὶ καλοὺς ἵππους ἀναβαίνοντες, διατρέχουσιν ἀνὰ δεκαπέντε ἕως τεσσαράκοντα τὴν αὐτὴν μετὰ ἡμᾶς ὁδὸν, καὶ διαρπάζοντες τοὺς σταθμοὺς ἀπειλοῦσι νὰ καύσωσι καὶ νὰ φονεύσωσι τοὺς ἡνιόχους καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους. Ὁ πρὸς τοὺς Ἐρυθροδέρμους πόλεμος οὐδέποτε γίνεται ἀπροσδοκῆτως· πρέπει νὰ καταπεισθῶσι πολλὰ φυλὰ καὶ ἔθνη ἵνα μετὰσχῶσιν αὐτοῦ, δι' ὃ ἀπαιτοῦνται συνεχεῖς μεταβάσεις ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλον τόπον, μεγίστη κατανάλωσις καπνοῦ καὶ ἀτελεύτητοι λόγοι. Ὅσάκις ὁ Ἐρυθρόδερμος ἐπιθυμᾷ πόλεμον, πρέπει πρῶτον μὲν νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὴν φυλὴν τοῦ τὸ θάρρος νὰ τὸν ἐπιχειρισθῶσιν, εἴτα δὲ ν' ἀναβῇ τὸν ἵππον τοῦ καὶ ἐπισκεπτόμενος τὰς γειτονικὰς φυλὰς νὰ κολακεύσῃ καὶ διὰ λόγων νὰ ἐρεθίσῃ ἕως ἀναβράσῃ τὸ αἷμα τῶν νέων· πρέπει νὰ συνέλθωσι καὶ νὰ συσκεφθῶσιν οἱ σύμμαχοι, νὰ σταθμισθῶσιν αἱ γνώμαι καὶ νὰ διατυπωθῇ ἡ ἀπόφασις. Ἐὰν δὲ τὰ εἶδη ταῦτα τῶν βουλῶν, εἰς ἃς διαπρέπουσι κατ' ἐξοχὴν οἱ πρεσβύτεροι, οἱ δειλότεροι παρτείνουσι τὰς συζητήσεις, νεώτεροί τινες ἥρωες γινώσκοντες ὅτι οἱ λευκοὶ προκαλούμενοι θέλουσι λάβει τὰ ὅπλα, εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ, λεηλατοῦσιν οἰκίας, κλέπτουσιν ἡμιόνους καὶ ἀρπάζουσι γυναῖκας. Ἐχουσι δὲ καὶ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐὰν πέσωσι δύο ἢ τρεῖς ἴνδοι, οἱ συμπολίται τῶν παθόντων θέλουσιν ἀπαιτήσῃ ἐκδίκησιν.

Ἐν γένει οἱ λευκοὶ ὄντες ὀλιγάριθμοι καὶ μὴ ἐλπίζοντες εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν, ἀνέχονται τὰς προσβολὰς ταύτας τῶν Ἰνδῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤρπασαν τὰς γυναῖκας ἢ ἐφόνευσάν τινας ἐξ αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως τοιοῦτό τι δὲν ἔγινε, τὰ ὥχρ' ἀπρόσωπα φρονοῦσι προτιμότερον νὰ θρέψωσι τοὺς Ἐρυθροδέρμους ἢ νὰ πολεμήσωσι πρὸς αὐτούς. Ὁ λευκὸς δὲν τολμᾷ νὰ πυροβολήσῃ κατὰ συμμορίας Κομαγγῶν, καὶ ἂν εἶναι βέβαιος ὅτι σκοπὸν ἔχουσι

νὰ τὸν θανατώσωσι· διότι ἂν φονεύσῃ Ἰνδὸν θὰ καταδιωχθῇ ὡς δολοφόνος. Οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἄρα ἔχουσι τὸ προνόμιον νὰ ἐκλέγῃσι τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐφόδου, καὶ τὸ μέγα πλεονέκτημα νὰ πυροβολῶσι πρῶτοι κατὰ θέλησιν. Οἱ δὲ λευκοὶ μόνον ἀφοῦ ἴδωσι πεσόντα τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀντιπυροβολοῦσι. Διὸ ὅταν συμμορίαι Ἰνδῶν εἰσβάλλωσι κατὰ τὰς πεδιάδας εἰς χωρία ἢ εἰς μεμονωμένον σταθμὸν, οἱ λευκοὶ ἀναγκάζονται νὰ σφάζωσι τὴν παχεῖαν δάμαλιν, νὰ ἐκθέσωσι τὸ κρέας, τὸ λίπος, τὰς καπνιστὰς γλώσσας, τοὺς φασήλους καὶ πάντα ἐνὶ λόγῳ τὰ ἐφόδια τῶν, νὰ βάλλωσιν εἰς τὸ πῦρ πάσας τὰς χύτρας ἵνα θρέψωσι τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ θυσιάσωσι καὶ τὸ τελευταῖον τεμάχιον τοῦ ἄρτου, μακαρίζοντες ἑαυτοὺς ἐὰν οἱ ἀχρεῖοι ἐκεῖνοι ξένοι ἀναχωρήσωσι χωρὶς νὰ λάβωσι μετ' ἑαυτῶν γυναῖκας ἢ κόμας. Ἐνεκα τούτου πολλὰ ὀλίγα γυναῖκες κατοικοῦσιν εἰς τὰ ἐπικίνδυνα ταῦτα μέρη, καὶ κατ' ἐμὲ οὔτε δώδεκα εὐρίσκονται μετὰξὺ Οὐαμέγο καὶ Δέμβερ.

Αἱ ἀπειλοῦσαι ἡμᾶς μικραὶ συμμορίαι τῶν Cheyennes καὶ Agarrahoes ἔρχονται ἐκ τοῦ μεγάλου στρατοπέδου τῶν Ἐξ Ἐθνῶν, τοῦ καταλύσαντος πλησίον τοῦ ὀχυροῦ Ἐλσουόρθ ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τῆς Ῥωμαίας Ῥινδς, ἔχουσαι παργγελίαν νὰ κατασκοπεύσωσι καὶ νὰ ἐρεθίσωσι τοὺς ἐναντίους· προπορεύονται δὲ ἡμῶν οὐχὶ πολλὰ μακρὰν, ὑβρίζοντες τοὺς λευκοὺς καὶ κλέπτοντες τὰ ἐφόδια τῶν. Ἵπερβάντες τὸ φρούριον Ῥίλεϋ, παρατηροῦμεν κατὰ πάντα σταθμὸν τὰ ἵχνη τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἀρπαγῶν αὐτῶν. Καὶ ὅμως οἱ Ἐρυθρόδερμοι δὲν φαίνονται εἰμὴ ὅσάκις ἔχωσι καλοὺς σκοποὺς καὶ θέλωσι νὰ ζητήσωσι τι. Ἐνῷ δὲ ἀναβαίνομέν τινα τῶν χθαμαλωτέρων κορυφῶν τοῦ Smoky-Hill, παρατηροῦμεν συνοδίαν Cheyennes ἐφίππων συρόντων ἵππους πρὸς ἀλλαγὴν, διευθυνομένων πρὸς παρακείμενον ὕψωμα. Ἰδόντες δὲ λάμποντα τὰ ὅπλα αὐτῶν, ἐνοήσαμεν ὅτι ἦσαν καλῶς ὀπλισμένοι. Ἐκαστος Ἐρυθρόδερμος φέρει πολὺκαννον, τινὲς δὲ καὶ δύο ἢ τρία, εἰς τὴν ζώνην, σχεδὸν δὲ πάντες τηλεβόλον, τὸ ὅποιον οἱ ἱππεῖς θέτουσι πλαγίως εἰς τὰ ἐφίππεια. Ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους βλέπομεν φαίνονται εὐδιάθετοι νὰ κόψωσι τὸν δρόμον ἡμῶν, ἠρώτησα τὸν ἀμαξηλάτην πλησίον τοῦ ὁποίου ἐκαθήμην·

— Ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἴνδοί;

— Μὰ τὴν πίστιν μου, ἀπεκρίθη μὲ τὸ ἔντονον ὕφος τῶν κατοίκων τῆς δύσεως, ὑποθέτω ὅτι εἶναι κακοὶ σὺντροφοί.

Καὶ μετὰ τινα σκέψιν προσέθετο·

— Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ μαντεύσωμεν τί θέλουν. Ἐὰν εἶχαν σκοπὸν νὰ μᾶς φονεύσουν, θὰ ἐπλησίαζαν διὰ νὰ ζητήσουν ἐλεημοσύνην· ἐὰν πάλιν εἶναι ἀπλοὶ κλέπται θὰ ἐκρύπτοντο εἰς τρώ-

πον ὥστε νὰ μὴ τοὺς ἰδῶμεν. Ἐχὼ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ εὐρίσκωνται εἰς πόλεμον.

Ἐν τοσούτῳ τοὺς βλέπομεν συναθροισμένους, τοὺς μετροῦμεν μάλιστα· εἶναι πέντε ἀναβάται καὶ σύρουσιν ἵππους. Πέντε Ἴνδοι δὲν θὰ τολμήσωσι ποτε νὰ προσβάλλωσι τὴν ἄμαξαν περιέχουσαν ἴσως δώδεκα ἄνδρας ὀπλισμένους, καθόσον μάλιστα δὲν δύνανται νὰ ἰδῶσι πόσος ὁ ἐν αὐτῇ ἀριθμὸς τῶν ὁδοιπόρων. Κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰνδῶν πρέπει πρῶτον νὰ γνωρίσωσι καλῶς τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, διότι ἐπαίρονται μᾶλλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ διὰ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν. Ἐμπειρότατοι περὶ τὸ ἐπινοεῖν στρατηγήματα, φοβοῦνται τὰς ἐνέδρας καὶ σπανίως τολμῶσι νὰ καταφρονήσωσι τὸν ἐχθρὸν, ὅταν εἴτε σκότος εἴτε ἄλλοις τις λόγος ἐμποδίζουσιν αὐτοὺς νὰ προῖδῶσι καὶ νὰ σταθμίσωσι τὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις. Τὴν ὥραν δὲ ταύτην ἡ φρόνησις τῶν Ἐρυθροδέρμων ἀποδίδει εἰς ἡμᾶς ὠφελιμωτάτη· ἀλλ' ὅπωςδὴποτε, καταβιβάζομεν ἐπιμελῶς τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων, ὅπως ὁ ἐχθρὸς, ὅστις βλέπει δύο μόνον ἀνθρώπους, τὸν ἄμαξηλάτην καὶ ἐμὲ, μὴ μαντεύσῃ πόσα πολύκαννα ἐτοιμάζονται ἐν τῇ τῆς ἀμάξης κατ' αὐτοῦ. Γινώσκει ὅτι ἐν γένει ὁ ὁδοιπόρος δὲν ριψοκινδυνεῖ μετὰ τοῦ πνιγκροῦ καύσωνος τῶν μερῶν ἐκείνων, ἂν ἡ ἄμαξα δὲν εἴναι καλῶς κατηρτισμένη. Καὶ τοῦτο μὲν δι' ἡμᾶς δὲν ἀληθεύει, διότι τὸ ὄχημα εἶναι μεστὸν οὐχὶ ἀνδρῶν ἀλλὰ σάκκων, οἱ Ἴνδοι ὅμως ἀγνοοῦσι ταῦτα. Πέντε Ἐρυθρόδερμοι προσβάλλουσι προθύμως ἓνα μόνον ἢ καὶ δύο ἀνθρώπους, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως νὰ μὴ εἴ.αι οὗτοι κάλλιον ἐκείνων ὀπλισμένοι, καὶ νὰ πυροβολήσωσι πρῶτοι οἱ ἄγριοι. Δὲν ἠπορήσαμεν ἄρα ὅτε εἶδομεν αὐτοὺς μακρυνομένους κατὰ στίχον ἀφοῦ συνεσκέφθησαν.

Ἐλθόντες εἰς τὸν σταθμὸν ἐμάθομεν ὅτι ἡ αὐτὴ συμμορία τῶν Ἰνδῶν συρόντων καὶ ἵππους, τοὺς ὁποίους βεβαίως θὰ ἐκλεψαν, προηγῆθη ἡμῶν. Ἰμίλησαν αὐθαδῶς ὡς δεσπόται ἅμα δὲ καὶ ἠπείλησαν, ἀρπάσαντες καὶ πάντα τὰ ἐφόδια, οἷον κρέας ἐλάφειον ἀπεξηραμμένον, γλώσσας βουβάλων, στέαρ καὶ γλυκύσματα· ἠνάγκασαν τοὺς ὑπρέτας νὰ ἐψήσωσι δι' αὐτοὺς καφὲν, νὰ φέρωσι δροσερὸν ὕδωρ, νὰ πεταλώσωσι τοὺς ἵππους καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν διατάξαντες τὸν σταθμάρχην νὰ καταργήσῃ τὸ ταχυδρομεῖον, νὰ κρύσῃ τὸν σταθμὸν καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ πάντα.

Πιόντες ὀλίγον ἄλμυρὸν ὕδωρ ἀφοῦ συνεκεράσαμεν αὐτὸ μετὰ τινων σταγόνων βουμίου, τὸ ὁποῖον ἠγοράσαμεν εὐτυχῶς ἐν Νεοεβοράκῳ, ἀφήκαμεν τὸν σταθμὸν κατόπιν τῶν ἀγρίων ἐκείνων. Διέβημεν σπεύδοντες κοιλάδας, ὅπου, κατὰ τὸν ἄμαξηλάτην, ὁ ἐχθρὸς θὰ ἐνέδρευε, καὶ παρηλλάξαμεν πολλοὺς

σωροὺς περισκυθισμένων κρανίων λευκῶν, πεσόντων κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς καὶ μόλις ψυχρανθέντων. Ἡ μακρὰ πρασίνη γραμμὴ τοῦ Καπνώδους ὄρους φαίνεται ἀριστερά, ἡμῖς σχεδὸν μίλιον ἀπὸ τοῦ δρόμου ἡμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ παρκο-λουθῇσωμεν νυχθημερὸν ἐπὶ τριάκοντα ἕξ ἢ τεσσαράκοντα ὥρας περὶ τὸν ποταμὸν Smoky. Ἐλθόντες εἰς Low-Greek πύρομεν τοὺς ἐν τῷ σταθμῷ κατατρυχομένους ὑπὸ μεγίστου φόβου, ἂν καὶ τὸ φρούριον Ἐλσουόρθ ἀπέχει ὀλίγα μόνον μίλια. Συμμορία Ἰνδῶν ἐλθοῦσα κατέφαγε πάντα τὰ ἐφόδια, ἤρπασε πᾶν πρᾶγμα χρήσιμον εἰς αὐτὴν, καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ ἐπανήρχετο μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας νὰ καύσῃ τὴν καλύβην καὶ νὰ σφάζῃ τοὺς κατοίκους. Οἱ ἐν τῷ σταθμῷ φρονοῦσιν ὅτι οἱ Ἴνδοι θὰ ἐπανέλθωσι πρὸ τῆς ταχθείσης προθεσμίας· συμπτώματά τινα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δὲν βλέπομεν, προαναγγέλλουσιν εἰς αὐτοὺς ἐχθροπραξίας. Ὁ σιδηρουργὸς ἐξελθὼν τὸ πρῶτ' εἶδε σημεῖα τόσον ἐπίφοβον, ὥστε ἐπανήλθεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας· ἐνοικιαστὴς τις κατοικῶν ἐκεῖ πλησίον, μετεκάλεσε τὸν ὑπρέτην καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἐργαζομένους εἰς τὴν πεδιάδα· πάντες εἶναι ἔτοιμοι πρὸς πόλεμον, καὶ οἱ πάντες οὗτοι εἶναι πέντε πρὸς πέντε χιλιάδας Ἰνδῶν. Ἐμάθομεν δὲ εὐχαρίστως ὅτι ἑπτὰ στρατιῶται ἐκ τῶν τοῦ φρουρίου περιφέρονται ἐφιπποὶ πρὸς ἡμῶν εἰς ἀναζήτησιν Ἰνδῶν καὶ βουβάλων. Ἐξευξάν τὰς ἡμιόνας εἰς τὴν ἄμαξαν, κενόνομεν καὶ γεμίζομεν ἐκ νέου τὰ πολύκαννα, βόφουμεν ὀλίγον ἀηδὲς ὕδωρ, ἀνάπτομεν τὰ σιγᾶρα ἡμῶν καὶ ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ὄχημα. Ἐνῶ δὲ ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, ἵππος ἄνευ ἀναβάτου ὁρμᾷ εἰς τὴν αὐλὴν ἀσθμαίνων, τὸν ὁποῖον ἀνεγνώρισαν ἀνήκοντα εἰς ἓνα τῶν στρεπτιωτῶν οἱ τινες διέβησαν ἐκείθεν τὴν πρῶτην· φαίνεται ὅτι τὸ ταλαίπωρον ζῶον ἀπῆντησεν ἢ Ἰνδὸν ἢ βουβάλον. Ὁ ἄμαξηλάτης ἀναχαίτιζει τὰς ἡμιόνας, ἀμνηχανὼν ἂν πρέπει νὰ κινδυνεύσῃ· μετὰ μικρὰν ὁμῶς σκέψιν, συνοδευομένην ὑπὸ διαστροφῆς τῆς σιαγόνης καὶ ἰσχυρᾶς συνοφρυώσεως, κατέφερε διὰ τῆς μαστιγῆς δεινὴν πληγὴν εἰς τὰ ὑποζύγια, ἃ τινὰ παρευθὺς ὥρμησαν ἀκάθεκτα πρὸς τὴν πεδιάδα.

Ἡμῖς μίλιον μακρὰν τοῦ σταθμοῦ ἀπαντῶμεν ἵππον βαθὺ ἔχοντα τραῦμα εἰς τὸ πλευρὸν καὶ ἀγωνιῶντα κατὰ γῆς, ἀνήκοντα δὲ κατὰ τὸν ἄμαξηλάτην εἰς ἓνα τῶν προηγθέντων στρατιωτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσπεύδομεν μετὰ πολλῆς ταχύτητος, δὲν παρετηρήσαμεν ἂν τὸ τραῦμα προήρχετο ἐκ κέρματος βουβάλου ἢ μαχαίρας Ἰνδοῦ. Δὲν εἶχε δὲ οὔτε ἐφίππειον οὔτε ἄλλην σκευὴν· τί ἄρα ἐγείνεν;

Τὸν δάκτυλον ἔχοντες εἰς τὸν λυκὸν τῶν πολυκάννων, καὶ τὰ βλέμματα περιφέροντες πανταχοῦ ἄγρυπνοι, ἐξακολουθοῦμεν προχωροῦντες. Εἰς Chalk-

Bluff εὐρίσκομεν τοὺς δύο φύλακας τοῦ σταθμοῦ τρέμοντας ὑπὸ φόβου. Ὁ μὲν αἰς Ἰρλανδοῦς στραβό- νει τὸ πρόσωπόν του ὁμιλῶν περὶ «τῆς βρωμερᾶς ἀκρίδος» τῆς ὁποίας ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν· ἀλλ' ὁ ἕτερος Ἀμερικανὸς, ὃς τις ὑπερέστησεν ἐπὶ τοῦ ἐμφυ- λίου πολέμου εἶναι κάτωχρος καὶ καταβεβλημέ- νος· ἀμφότεροι δὲ δὲν ἀμφιβάλλουσι περὶ τῶν ἐχθρι- κῶν σκοπῶν τῶν Ἰνδῶν. Αἰδομεν ὀλίγον ῥακίον εἰς τοὺς καλοὺς ἐκεῖνους ἀνθρώπους, τοὺς ἐνθαρρύνομεν ὅταν τὸ δυνατόν καὶ ἀναχωροῦμεν ἐκδρομοί. Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω μετὰ μεγίστης λύπης, ὅτι μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν Cheyennes, οἱ τινες εἰσβαλόντες εἰς τὸν σταθμὸν ἐζήτησαν, ὡς ἔθος, τροφὴν καὶ καπνόν. Ὁ Ἰρλανδοῦς ἠτοίμασεν εὐθὺς δεῖπνον, τὸν ὁποῖον κατεβρόχθισαν ἐν ἀκρεΐ. Ἀλλὰ πῶς παρεδόθησαν ἄνευ προφυλάξεων εἰς τοὺς ἀγρί- ους; ἀγνοῶ. Ἐμαθὼν μόνον ὅτι προσεβλήθησαν ἀ- προσδοκῆτως, καὶ ὅτι τούτου μὲν τὸ στήθος διεπε- ράσθη ὑπὸ λόγχης, ὁ δὲ Ἀμερικανὸς ἐφονεύθη διὰ πυροβόλου. Καὶ ὁ πρῶτος ἐξέφυγεν ἐν τῷ ἄμα, ὁ δὲ ἄλλος ἐπιζήσας ὥρας τινὰς διηγῆται τὰ συμβάντα εἰς τινὰ συμπατριώτην του διαβάντα ἐκεῖθεν μετ' ἄλλων.

Ἡ μὲν ὁδὸς εἶναι ἀνοικτὴ καὶ ὅλως ἀπροστάτευ- τος, τὰ δὲ δύο φρούρια Ἐλσουδρθ καὶ Οὐαλάς, ὧν ἕκαστον ἔχει διπλὴν φρουρὰν ἀλλ' ἀσθενεστάτην, ἀπέχουσι διακόσια εἴκοσι μίλια ἀπ' ἀλλήλων· μόλις δὲ δύνανται νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτὰ, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε καὶ νομίζουσιν ἀρκετόν. Τὸ Round-Creek κεῖται ἐν μίλιον μακρὰν τοῦ Οὐαλάς, ἐν ᾧ κατοι- κοῦσι δύο γυναῖκες, ἡ Κ. Βαρθολομαίου καὶ ἡ θυ- γάτηρ αὐτῆς. Τὴν προτεραίαν συμμορίαν Ἰνδῶν εἰσ- βαλοῦσα ἐκεῖ καὶ καταβροχθίσασα πάντα τὰ τρό- φια ἠπέλυσεν νὰ ἐμπρήσῃ τὴν οἰκίαν· ἡ δὲ μήτηρ στείλασα ἐζήτησε παρὰ τῆς φρουρᾶς, ἐξ ἑκατὸν ἀν- δρῶν καὶ δύο κανονίων συγκειμένης, συνδρομὴν. Ἀλλ' ὁ φρούραρχος ἀπεκρίθη ὅτι εἴαν εἶχεν ἀνάγκην προστασίας ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ μετὰ τῆς θυγα- τρὸς τῆς εἰς τὸ φρούριον, ὅτι ἦτο ἀδύνατον ν' ἀπο- σπάσῃ ἓνα τῶν ἀνδρῶν ὅπως ἀγρυπνῇ εἰς τὴν ἀσφα- λειαν τῆς ὁδοῦ, ἐκτὸς ἐκείνης δι' ἧς διπρχόμεθα, ὡς ἔχων ἐντολὴν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς κυβερνήσεως! Ταῦτα ἀκούσασα ἡ ταλαίπωρος ἔθε- τό τινὰ πράγματα ἐντὸς μανδυλίου καὶ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ἀνεχώρησαν, ἐνῶ καὶ ἡμεῖς ἀνεχω- ροῦμεν, ἵνα ὑπάγῃ εἰς τὸ φρούριον.

Εἰς Βίγ-Τίμπερ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν εὐφρανε σωρὸς γλοερῶν δένδρων. Πρὸ μικροῦ ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν εἰκοσιοκτὼ Ἐρυθρόδερμοι, διατρίψαντες τρεῖς ἡμέρας ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ Μικροῦ Σκεπάσματος. Ἐφαγον τὸ στέαρ καὶ ἔπιον τὸν καφὲν μεταχειρι- σθέντες τοὺς ταλαίπωρους φύλακας ὡς δούλους. Ὁ

τόπος, ἔλεγον, εἶναι ἡμέτερος καὶ ὅ,τι φέρετε ἐν- ταῦθα εἶναι διὰ τοῦτο ἡμέτερον. Ἐνῶ δὲ ἀνεχώρουν, μετρήσαντες τὰ δένδρα καὶ εὐρόντες αὐτὰ τεσσα- ράκοντα δύο, παρήγγειλαν νὰ μὴ κόψωσιν αὐτὰ εἰ- πόντες ὅτι ἠρέσκοντο νὰ τὰ βλέπωσιν ὀρθά. Καὶ μετὰ ταῦτα δακτυλοδείκτες σωρὸν χόρτων συναχθέντα διὰ τὰ ζῶα, «ὅσον διὰ χόρτον, εἶπον, κό- ψετε, κόψετε πολύν· θὰ χρησιμεύσῃ εἰς πυρκαϊάν.» Εἰς ταῦτα δὲ προσέθετο ὁ ἀρχηγὸς τὰ ἑξῆς· «Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας καλῶς νὰ μᾶς δεχθῆτε· εἴαν εἰσθε ἀναχωρημένοι, καλὰ· εἴαν ὁμῶς ὄχι. . . Οὐγ!» Καὶ τὴν ἀπειλὴν ταύτην συνώδευσεν διὰ τρομερᾶς χειρονομίας σημαινούσης φλόγας.

Εἰς δὲ Cheyenne Wells εἶδομεν ἄλλην σκηνὴν οἰ- κιακὴν. Πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦτον καὶ ἀμαξηλάται καὶ ὀδηγοὶ περιέγραψαν εἰς ἡμᾶς τὸν φύλακα τοῦ σταθμοῦ Ἰάκωβον Δούμβαρ, ὡς ἄλ- λον λυσσαλέον δαίμονα τῆς Κολοράδο, ἓνα τῶν ἡ- ρῶων τοῦ Sand-Creek, ὃς τις εἶχε φονεύσει τὴν Λευ- κὴν Ἀντιλόπην. Ἠλπίζομεν λοιπὸν ὅτι ἠθέλομεν εὖ- ρει ἄνδρα μὴ πτοούμενον τοὺς Ἐρυθροδέρμους· ἀλλ' ὅτε εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αὐλὴν ἀπωλέσαμεν τὴν ἐλ- πίδα.

Ὁ Δούμβαρ ἔχει παρ' ἑαυτῷ τὴν γυναῖκά του, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἰνδοὶ γινώσκουσιν ὅτι ἦτο καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ Sand-Creek, φοβεῖται μὴ γίνῃ αὕτη πρῶτον θυμὰ τοῦ ἐπικειμένου πολέ- μου. Μόλις ἐπιθεωρήσας τὸ διαβατήριον τῆς ἀμά- ξης, ἐπέσθη ὅτι τὸ φορτίον τῆς ἦτο πολὺ, καὶ ὅτι ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου κατέλιπε τοὺς ὁδοιπόρους οἱ- τινες εἶχον μάλιστα πληρώσει καὶ ἑκατοντάδας ταλ- λήρων. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου γυναικὸς, ἤλθε πρὸς ἡμᾶς μὲ γυμνὴν κεφα- λὴν, καθικετεύων νὰ παραλάβωμεν τὴν γυναῖκά του χάριν ἀσφαλείας. Καὶ αὐτὸς μὲν εἶχε τὴν ἀπόφα- σιν νὰ μείνῃ καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν καὶ τὰς ἡμιόνους του μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς· ἡ σύζυ- γὸς του ὁμῶς πρὸς τί ἤθελε χρησιμεύσει, ἢ τις εἴαν ἐπιπτε πρὸ αὐτῆς ὁ ἀνὴρ τῆς, ἤθελε πάθει παρὰ τῶν ἀγρίων ὅσα καὶ ν' ἀκούσῃ φρίττει ὁ ἄνθρωπος.

Πῶς λοιπὸν ν' ἀρνηθῶμεν; Καὶ ἰδοὺ τακτοποι- οῦμεν ἐκ νέου τοὺς σάκκους, ἅμα δὲ καὶ ἡμᾶς αὐ- τοὺς, καὶ κατορθόνομεν ν' ἀνοίξωμεν τρύπαν εἰς τὴν ὁποίαν εἰσάγομεν τὸ κεχαριτωμένον καὶ ἀσθενὲς ἡ- μισυ τοῦ ἡμετέρου ἥρωος. Προσκέφαλον τεθὲν ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς προφυλάττει αὐτὴν ἀπὸ τῶν σκιρτημάτων τῆς ἀμάξης. Καὶ ὁμῶς ὅτε μετὰ τριάκοντα ὥρας ἐβουθήσαμεν αὐτὴν νὰ καταβῇ, ἡ- γνοοῦμεν ἂν ἦτο ζῶσα ἢ νεκρά.

Τὴν δὲ νύκτα, ἐπειδὴ ἡμεθεὶς εὐρωστότεροι τῆς συντρόφου ἡμῶν, ἀνέβημεν εἰς τὴν στέγην τῆς ἀμά- ξης ὅπως ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον. Ἐκεῖ ἀνεπνεύσαμεν

δροσερόν αέρα, καὶ ἐθερμάνωμεν τοὺς πόδας ὑπὸ τὴν θοράν· διότι τὴν μὲν ἡμέραν ὁ καύσων εἶναι τρομερός· μόλις ὁμῶς ἀρχίσῃ ὁ ἥλιος νὰ κλίνη πρὸς τὴν δύσιν, ὁ ἀὴρ γίνεται ζωηρὸς καὶ δροσίζει τό τε σῶμα καὶ τοὺς πνεύμονας. Νομίζομεν ὅτι νέα ζωὴ εἰσδύει εἰς τὰς φλέβας ἡμῶν. Ὁ σφυγμὸς κινεῖται ταχύτερον, τὸ στήθος πλατύνεται καὶ τὰ μέλη ἡμῶν ζωογονοῦνται. Ἡ πένθος καὶ ἀγρία ἐρημία τῆς παιδείας μεταδίδει μελαγχολίαν εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν· μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀναφαίνονται εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἀστέρες, καὶ ἡ ἡμισέληνος ἀναβαίνουσα εἰς τὸν ὀρίζοντα περιλούει διὰ γλυκεῖος φωτὸς τὸν χόρτον, ὃς τις κυματίζεται ὡς ἄλλος ἀχνυὴς ὠκεανός. Τοιαύτη δὲ ἡ ὑψίστη καὶ μεγαλοπρεπὴς καλλονὴ τῆς φύσεως, ὥστε αἰσθανόμεθα ἡμᾶς αὐτοὺς κυριευθέντας ὑπὸ γενικῆς τιнос συμπαθείας· καὶ ἐάν τις ἰνδὸς παρουσιάζετο τὴν ὥραν ἐκείνην ἐνώπιον ἡμῶν, ἠθέλομεν σπεύσει νὰ τὸν ἀγαπήσωμεν ὡς ἀδελφόν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἠσθάνομεθα τὴν μάχαιραν αὐτοῦ περισκυθίζουσαν τὰ ταλαίπωρα ἡμῶν κρανία.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΒΟΗΘΕΙ ΣΑΥΤΟΝ.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἀγγλίαν τέρπεται βλέπων πρὸς μεσημβρίαν τοῦ δάσους Blakheath, μεταξὺ ἀνθρῶν κήπων, κομψοτάτην ἐπαυλιν οὐ πρὸ πολλοῦ οἰκοδομηθεῖσαν, ἐπ' αὐτῆς δὲ καὶ ἐπιγραφὴν λέγουσαν ὅτι ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Σαμουήλ Smiles διὰ τῶν χρημάτων ὅσα ἐκέρδησεν ἐκδοὺς τὸ πόνημα τὸ ἐπικαλούμενον Self-help, ἥτοι *Βοήθει σαυτόν*. Διότι τοσαύτην δημοτικότητα ἀπέκτησε μόλις δημοσιευθὲν τὸ βιβλίον τοῦτο, ὥστε νέοι καὶ γέροντες, βιομήχανοι καὶ ἐργαστηριακοί, χωρικοὶ καὶ ἀριστοκράται, πάντες ἐνὶ λόγῳ πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ἔσπευσαν ν' ἀποκτήσωσι καὶ ἀναγνώσωσι πολλάκις αὐτό.

Ὁ συγγραφεὺς δοξάζει, ὅπως ἐδόξαζον καὶ οἱ ἐμπειρότεροι τῶν ἡμετέρων προγόνων οἱοὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων, καὶ ὅπως δοξάζουσιν οἱ ἐπιστατικώτερον μελετήσαντες τὰ τῶν κοινωνιῶν, ὅτι οὔτε τὰ συντάγματα, οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε τὰ σχολεῖα, οὔτε τὰ πανεπιστήμια, οὔτε τὰ βιβλία ἰσχύουσι νὰ ἀναπτύξωσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰς κοινωνίας, ἄνευ τῆς ἐλευθέρως προσωπικῆς συνδρομῆς ἐκάστου πολίτου· καὶ ὅτι τότε μόνον τὰ πράγματα ἔρχονται εἰς βοήθειαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν πρῶτος αὐτὸς βοηθῇ ἑαυτόν· διότι, ποῖον σύνταγμα, ποῖος νόμος ἢ ποῖα ἐξωτερικὴ δύναμις ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ μεταβάλῃ τὸν ὀκνηρὸν, φέρ' εἰπεῖν, εἰς ἐπιμελῆ καὶ φιλόπονον; Μισροὶ δὲ ὅσοι ἀνατείνοντες ἀδιακόπως τὰ βλέμ-

ματα πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἀξιοῦσι παρ' αὐτῆς εὐζωΐαν καὶ ἀποκατάστασιν, ἐνῶ αὐτὴ ἐξ ἐναντίας ἔχει ἀνάγκην τῆς προσωπικῆς ἐκείνων συνδρομῆς. Ἡ περὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν πρόνοια δὲν ἐμφωλεύει εἰς τοὺς κυβερνῶντας, ἀλλὰ εἰς τὴν θέλησιν ἐκάστου τῶν κυβερνωμένων· διὰ τοῦτο μεταξὺ πάντων τῶν πολιτικῶν θεσμῶν προτιμότεροι ὁμολογοῦνται οἱ ἐλεύθεροι, ὡς ἐπιτρέποντες ὁλόκληρον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτοβουλίας, τῆς προσωπικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, τῶν κυριωτάτων τούτων τῆς προόδου στοιχείων.

Τῶν δ' ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς φιλολογίας τὴν ἀκμὴν ἀποδίδει ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς εἰς τοὺς προσωπικοὺς τοῦ ἀνθρώπου ἀγῶνας, εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλοπονίαν ἐκάστου. Ναὶ μὲν δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐμφυτον κλίσιν, ὁπαδὸς ὁμῶς τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου τοῦ εἰπόντος, «ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί,» ἀξιοῖ ὅτι ἄνευ συνεχοῦς καὶ καρτερικῆς ἐργασίας τὸ προτέρημα τοῦτο μένει ἄγονον, ἐνῶ καὶ μὴ ὑπάρχον δύναται νὰ γεννήσῃ ἡ τοιαύτη ἐργασία.

Ἐκαστος, λέγει, φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸν ἴδιον ἀστέρα, οὐ τινος αὐτὸς διευθύνει τὴν κεκρυμμένην ἐπιρροὴν διὰ τῆς ὑπομονῆς. Τὸ ἱερὸν πῦρ ἀναφλέγει τὸν διατηροῦντα αὐτό· καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν ἐκείνων, οἱ τινες περιέγραψαν τὰς ἐπιπόνοους τοῦ βίου αὐτῶν ἀρχάς, τοὺς διηνεκεῖς μόχθους καὶ τὰς συμφοράς εἰς ἃς πολλάκις ὑπέπεσον· ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων, τῆς τε ἱστορίας καὶ τῶν βιογραφιῶν ἐξάγει τὴν θριαμβικὴν ταύτην ἀλήθειαν, ὅτι ἕκαστος τῆς ἑαυτοῦ τύχης δημιουργὸς ἐστι.

Καὶ ἴσως μὲν τὸ ἀξίωμα τοῦτο δὲν ἀποδείκνυται πάντοτε ἀληθές· ἀναντίρρητον ὁμῶς ὅτι ἄνευ καρτερίας καὶ ἀνενδότου θελήσεως, καὶ τὰ λαμπρότατα τῶν φυσικῶν προτερημάτων μαραίνονται. Ἐὰν ἡ ἐπιτυχία ἀπόκειται εἰς τοὺς ἰσχυροὺς, ἡ ἠθικὴ ἰσχὺς, κατὰ τὸν ἡμέτερον συγγραφεύ, εἶναι καὶ αὐτὴ δύναμις αὐξανομένη καὶ κραταιουμένη διὰ τῆς ἀσκήσεως.

Τὰ ἐν τῷ ἀνὰ χειρὸς βιβλίῳ παραγγέλματα εἰσὶν αὐστηρά τε καὶ ἐνθάρρυντικά ἐν ταύτῳ· πρὸς δὲ τοὺς νέους τοὺς τόσον εὐκόλως μεμψιμοιροῦντας καὶ δεινολογουμένους κατὰ τῆς ἀδικίας τῆς τύχης ἢ τῶν ἀνθρώπων, ὁ συγγραφεὺς ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς ὑποσηρίζων καὶ διὰ πραγμάτων τὰ προτρεπτικά ταῦτα· «Ἐργάζεσθε, μοχθῆτε, καρτερεῖτε, θαρρεῖτε ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς· καὶ πολλοὶ ἄλλοι διέβησαν πρὸ ἡμῶν διὰ τῆς αὐτῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀλλ' ἐνίκησαν ἐπὶ τέλους.»

«Πάντ' ἐστὶν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόρον

ᾠφεύγη τις, ὃς πρόσσεσι τοῖς ζητουμένοις.»

Τὰ παραγγέλματα ταῦτα ἐφαρμόζονται κατὰ